

Sygn. akt **V Ca 1655/19**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lutego 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie V Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Dorota Bassa (del.)
Protokolant:	sekr. sądowy Katarzyna Dymiszkiwicz

po rozpoznaniu w dniu 19 lutego 2020 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą w W.

przeciwko (...)S.A. z siedzibą w S. w B.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku zaocznego Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie

z dnia 27 lutego 2019 r., sygn. akt I C 161/19

- zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że zasądza od (...) S.A. z siedzibą w S. w B. na rzecz (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 250 (dwieście pięćdziesiąt) Euro wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 15 września 2017 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 133 (sto trzydzieści trzy) złote tytułem zwrotu kosztów procesu;
- zasądza od (...) S.A. z siedzibą w S. w B. na rzecz (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 150 (sto pięćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania w instancji odwoławczej.

V Ca 1655/19

UZASADNIENIE

Sprawa podlegała rozpoznaniu według przepisów o postępowaniu uproszczonym i stosownie do art. 505¹³ § 2 k.p.c. ograniczono uzasadnienie wyroku do wyjaśnienia jego podstawy prawnej z przytoczeniem przepisów prawa.

Wobec zasadności wszystkich podniesionych w sprawie zarzutów zaskarżone orzeczenie nie mogło się ostać.

Sąd Rejonowy oddalił powództwo wskazując, że umowa cesji wierzytelności odszkodowawczej była czynnością przekraczającą zakres zwykłego zarządu majątkiem dziecka, a wobec faktu że przedstawiciel ustawowy małoletniego pasażera w chwili zawierania umowy cesji nie legitymował się zezwoleniem sądu opiekuńczego na dokonania tej czynności, zawarta umowa cesji jest nieważna. Powołał się na art. 101 § 3 k.r.o. zgodnie z którym rodzice nie mogą bez zezwolenia sądu opiekuńczego dokonywać czynności przekraczających zakres zwykłego zarządu ani wyrażać na dokonanie takich czynności przez dziecko. Sąd pierwszej instancji uznał, że umowa cesji

wierzytelności odszkodowawczej ma charakter rozporządzający i jest czynnością przekraczającą zakres zwykłego zarządu.

Powyzsze stanowisko Sądu Rejonowego nie jest trafne. Sąd Okręgowy podziela bowiem stanowisko apelującej, że dokonanie przelewu wierzytelności z tytułu opóźnionego lotu celem uzyskania odszkodowania na rzecz małoletniego, w realiach niniejszej sprawy nie stanowiło czynności przekraczającej zwykły zarząd, a zatem przedstawiciel ustawowy małoletniego pasażera mógł bez zgody sądu opiekuńczego dokonać cesji wierzytelności przysługującej małoletniemu przeciwko pozwanej.

Kodeks rodzinny i opiekuńczy nie zawiera katalogu czynności, które przekraczają zakres zwykłego zarządu majątkiem dziecka. W orzecznictwie jako mierniki czynności przekraczających zakres zwykłego zarządu wymienia się: ciężar gatunkowy dokonywanej czynności, jej skutki w sferze majątku małoletniego, wartości przedmiotu danej czynności oraz szeroko pojęte dobro dziecka i ochrona jego interesów życiowych (por. m.in. wyrok SN z dnia 16.11.1982 r., I CR 234/82, Lex nr 8486). Przepis art. 101 k.r.o. ma służyć ochronie interesów majątkowych małoletniego dziecka, do czego powołani są rodzice wykonujący władzę rodzicielską.

W świetle tych kryteriów, czynność przedstawiciela ustawowego S. P. polegająca na dokonaniu przelewu wierzytelności 250 euro, przysługującej małoletniemu z tytułu opóźnionego lotu nie sposób uznać za czynność przekraczającą zwykły zarząd, dla której dokonania wymagana jest zgoda sądu opiekuńczego. Wskazać należy, że czynność nie została dokonana pod tytułem darnym, lecz była odpłatna, dotyczyła niewielkiej kwoty w stosunku do wartości całej imprezy turystycznej, w której brał udział małoletni (wartość imprezy: 14 966 zł – k. 10v.), uzyskanie przysporzenia nie wiązało się z koniecznością poniesienia przez małoletniego jakichkolwiek kosztów. Działania przedstawiciela ustawowego zakwalifikować więc należało jako mieszczące się w granicach zwykłego zarządu majątkiem małoletniego i zmierzające do uzyskania realnej korzyści finansowej, bez konieczności osobistego zaangażowania w prowadzenie procesu.

Wierzytelność służąca S. P. została skutecznie zbyta na rzecz powoda, który był legitymowany do jej dochodzenia.

Pozostałe okoliczności dotyczące faktu opóźnienia lotu, dystansu nie zostały zakwestionowane i nie budziły wątpliwości Sądu, a więc należało uznać je za prawdziwe na podstawie art. 339 §2 k.p.c.

Z tych względów zaskarżony wyrok został zmieniony na podstawie art. 386 §1 k.p.c., a w konsekwencji zmieniono także rozstrzygnięcie o kosztach procesu, których podstawę zasądzenia na rzecz powoda stanowił art. 98 §1 i 3 k.p.c.

O kosztach postępowania odwoławczego rozstrzygnięto na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 2 pkt 2 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie.